

MURÁNSKE NOVINY

3

V. ROČNÍK • DVOJMESAČNÍK • JÚL 2012

0,20 €

VELKÝ SVÄTÝ GORAZD V NAŠEJ OBCI

Vážne i veselo s pánom riaditeľom ZŠ s MŠ v Muráni

Koniec školského roka 2011/2012 už zatvoril aj brány muránskej základnej školy. Jej riaditeľ Mgr. KAROL KONTÚR si v marci 2012 prevzal VELKÚ MEDAILU SVÄTÉHO GORAZDA za celoživotnú prácu v školstve i za riadiacu činnosť v škole. K tomuto významnému – najvyššiemu oceneniu v rezorte školstva mu srdečne blahozeláme a zároveň pripájame jeho pohotovú reakciu na naše zvedavé sondy do oblasti jeho pracovného i súkromného života.

Pán riaditeľ, z našich dejín vieme, že Gorazd bol Metodovým žiakom v 9. storočí v období Veľkej Moravy. Mali ste aj vy vo svojich školských rokoch učiteľa, ktorého pedagogické majstrovstvo oceňujete aj dnes? Alebo človeka, ktorý bol podľa vás prirodzenou autoritou pri riešení rôznych výchovných problémov?

„Mal som šťastie na dobrých učiteľov. V rokoch 1959-65 som chodil do 1.-6. triedy ZŠ v Jelšave, kde ma matematiku učil p. uč. Tomi, prísny, ale spravodlivý vysokoškolsky vzdelaný Cigán. Zo 7.-9. ročníka v Slovenskej Ľupči mi utkvela v pamäti triedna učiteľka, výborná slovenčinárka p. Dekkerová.“

Koľko rokov už pôsobíte ako učiteľ v ZŠ v Muráni a z toho vo funkcii riaditeľa? „V Muráni som učiteľom od septembra 1981, od 1989 zástupcom riaditeľa a po konkurze od 1991 riaditeľom (s 2,5 – ročnou nútenou prestávkou) až doteraz.“

Predtým však ste údajne pôsobili aj s pani manželkou na strednej škole. Kde ste teda pracovali skôr ako ste zakotvili v našej obci? „Po návrate zo ZVS (základnej vojenskej služby) v apríli 1974 až do augusta 1981 som bol vychovávateľom v SOU – strojárskom na Piesku, tam som sa zoznámil s mojou manželkou a 21. júna

ubehlo 37 rokov, ako sme svoji.“

Zdá sa, že Muráň vám už prirástol k srdcu, no jednako Muránčania sú zvedaví, kam siahajú vaše korene? „Pochádzam zo široko rozvetvenej rodiny zo stredného Slovenska z okolia Banskej Bystrice. Moja mamka (85-ročná) sa narodila v dedinke Kordíky, ležiacej na úpätí Kremnických a Starohorských vr-

chov v rodine, kde všetci mužskí predkovia od nepamäti boli kráľovskí lesní robotníci (terajší pilčíci). Oteckove korene siahajú do Hornej Mičinej, kde sa pred 200 rokmi v r. 1812 usadil môj pradedo, bývalý vojak francúzskej armády cisára Napoleona Bonaparte po prehratej bitke pri Borodine. Meno Kontúr je v slovenčine obrys. Mamka je z 12 detí, 10 z nich sa dožilo dospelosti a tak niet divu, že mám po mamke 27 bratrancev a sesterníc a po oteckovi, ktorý bol zo 4 detí, 9 bratrancev a sesterníc. Z nich je 7 učiteľov. Ja mám 2 mladších súrodencov, brat je ekonóm v CO Slovenská Ľupča, sestra je riaditeľkou málotriedky v Strelinokoch.“

Do našej obce ste sa prisťahovali už ako rodina s dvomi synmi-škôlkarmi, z ktorých sú už dnes hrdí oteckovia. Koľkými vnúčatami vás už obdarovali? „Synovia Peter a Karol sú živnostníci, možno práve oni zdedili gény po ich prastarom a starom otcovi, ktorí boli pekári v Jelšave (žiaľbohu len do „Vítazstva pracujúceho ľudu nad sebou samým“ vo februári 1948, keď im pekáreň štát o pár rokov znárodnil, napriek prázdnyim slovám a sľubom, že súkromné podniky do 50 zamestnancov nebudú znárodnené), alebo sú to gény otcovej sestry, mojej krstnej, ktorá bola, asi jediná Slovenka, v tých časoch veľa rokov (až do 1992), riaditeľkou obchodného domu

Bílá labuť v Prahe. V našej rodine je zvyk, že rodia nevesty, tie nás potešili vnúčatkami zatiaľ len 3-krát, ale všetci starí rodičia sme pri vnúčatkách pochopili, že láska k nim sa nedelí, ale znásobuje.“

Vráťme sa však opäť do prostredia školy, ktorá sa mimochodom v období vášho pôsobenia rozrástla, zmodernizovala, krásnel jej interiér i exteriér. Okrem toho, že v nej vykonávate funkciu riaditeľa, vyučovali ste od začiatku aj matematiku. Vaši žiaci na súťažiaci sú úspešní, no sú aj takí, ktorí tvrdia, že matematika je veda, ktorá sa naučiť nedá. Alebo ju môžu podľa vás zvládnuť aj matematické antitalenty? „Pokiaľ rodičia pravidelne kontrolujú domácu prípravu svojich detí na vyučovanie, tak by žiaci mali matematiku zvládnuť aspoň na dvojku. Výnimočne sa vyskytne aj tzv. „teflónový“ žiak. Raz dávno, možno pred 25 – 30 rokmi, som rozdal deťom zadania úloh so zlomkami a o chvíľu prišiel ku mne žiak a vážne mi vraví: „Totok ja

pošítat' neviem a nebudem, dajte mi edon a edon, alebo edon a dva, to viem“ a zadanie so zlomkami som mal na katedre.“

A ešte záverom, pán riaditeľ, množina otázok z okruhu PEDAGÓG. Existuje vlastnosť, ktorá je u človeka v učiteľskej profesii prvoradá? Čo naopak považujete za nežiaduce v práci učiteľa? V centre pozornosti učiteľa je dieťa – žiak. Čo želá svojim zverencom taký skúsený pedagóg a riaditeľ v jednej osobe, akým ste vy – čerstvo ocenený v rezorte školstva za kvalitné výsledky vo výchove a vzdelávaní detí? „S pribúdajúcimi rokmi som sa utvrdil v presvedčení, že sú len dva dôvody, prečo sa chlap stane učiteľom. Prvý dôvod je júl a druhý august. Ale vážne, učiteľ musí byť trpezlivý, musí kľásť rozumné požiadavky na žiakov, úmerné ich schopnostiam, pretože chceme, aby v muránskej škole vyrastali deti nielen múdre, ale aj dobré.“

-RS-

SVIATOK SVÄTÝCH CYRILA A METODA = 5. JÚL

Konštantín (Cyril) a Metod prišli z Macedónie, z mesta Solún v roku 863 (9. storočie) do Veľkomoravskej ríše, aby tu šíрили kresťanstvo. Položili základy slovanskej vzdelanosti: 1. Zostavili prvé slovanské písmo – hlaholiku. 2. Vytvorili prvý slovanský spisovný jazyk – staroslovenčinu. 3. Zaviedli staroslovenské bohoslužby, hoci cirkev uznávala iba latinčinu, gréčtinu a hebrejčinu. 4. Vytvorili prvú slovanskú prekladovú a pôvodnú literatúru.

CYRIL A METOD

Začiatkom 10. storočia zostavili nové písmo – cyriliku (používali Bulhari, Rusi, Ukrajinci, Srbi). Konštantín vstúpil v Ríme do gréckeho kláštora a prijal meno Cyril. Žiaci napísali dve legendy: **Život sv. Konštantína (Kliment)** a **Život sv. Metoda (Gorazd)**. Spolu majú názov **MORAVSKO – PANÓNSKE LEGENDY**. Konštantín napísal prvú slovanskú báseň **PROGLAS** (veršovaný predslov k prekladu Evanjelia).

-RS-

**IBA NEDÁVNO SME VÍTALI JAR A UŽ SÚ TU PRÁZDNINY...
ŠTASTNÉ A VESELÉ, MILÍ ŠKOLÁCI A ŠKÓLKARI!**

Foto: Miroslava Profantová

UZNESENIA zo zasadania obecného zastupiteľstva Muráň, ktoré sa konalo dňa 28.06.2012

Uznesenie č. 92/2012

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje

Návrhovú komisiu v zložení:

Ing. Ľudovít Albíni

Ing. Juraj Frandel

Mgr. Jana Murková

Overovateľov zápisnice:

Ing. Pavel Kochjar

Jaroslav Hrivnák

Uznesenie č. 93/2012

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje

Záverečný účet Obce Muráň za rok 2011 a celoročné hospodárenie bez výhrad

Uznesenie č. 94/2012

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje

Prebytok vo výške 2 214 EUR ktorý bol zistený podľa ustanovenia § 10 odsek 3 písmeno a) a b) zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Uznesenie č. 95/2012

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje

Celkové hospodárenie obce Muráň za rok 2011 vo výške 102 418 EUR, následnú tvorbu rezervného fondu vo výške 91 347 EUR a prevod nevyčerpaných finančných prostriedkov ZŠ s MŠ Muráň z minulých období vo výške 11 031 EUR.

Uznesenie č. 96/2012

Obecné zastupiteľstvo berie na vedomie

Stanovisko hlavného kontrolóra obce k záverečnému účtu obce za rok 2011

Uznesenie č. 97/2012

Obecné zastupiteľstvo berie na vedomie

Správu audítora za rok 2011.

Uznesenie č. 98/2012

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje spolufinancovanie projektu požadovanou mierou spolufinancovania vo výške 4 968,61 EUR, čo tvorí 5% z celkových oprávnených výdavkov pre projekt „Zvýšenie vzdelanostnej úrovne marginalizovanej rómskej komunity v obci Muráň“, OP Vzdelávanie.

Uznesenie č. 99/2012

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje Písomnú žiadosť p. Ing. Marty Maximovičovej o predĺženie nájomnej zmluvy, k bytu č. 3 v bytovke súpr. č. 352 na obdobie od 01.07.2012 do 30.06.2013.

Uznesenie č. 100/2012

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje Zvýšenie denného limitu pre pokladničnú hotovosť z výšky 663,87 EUR na 1 000 EUR od 01.07.2012.

Uznesenie č. 100/2012

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje Výročnú správu obce Muráň za rok 2011.

Slovo starostu obce

Keď Muráň – tak príroda, história, relax ... KEĎ RODEO – TAK MURÁNSKE!

Sme na prahu letných prázdnin, začína sa sezóna dovolení a veľké „sťahovanie“ – putovanie Slovákov za oddychom, zábavou a nevšednými zážitkami. Naše obce a mestá sa zviditeľňujú prostredníctvom rôznych originálnych akcií, festivalov a podujatí. Aj obec Muráň má v mesiacoch júl – august bohatú ponuku, ako prežiť sladké „ničnerobenie“, prázdninovanie a dovolenkovanie podľa vlastných predstáv. Prioritným lákadlom je RODEO, v súčasnosti sa už koná ako jubilejné – teda jeho XX. ročník.

Pán starosta, hoci od otvorenia tohoročného muránskeho rodea nás delí ešte pár týždňov, priblížite nám už jeho presný termín?

„Tohtoročné rodeo sa uskutoční v dňoch 24.-25. 8. 2012.“

Každé doterajšie rodeo bolo iné, najmä čo sa týka jeho obľúbených sprievodných akcií a hudobno-speváckych vystúpení. Chystáte pre návštevníkov RODEA 2012 nejaké výnimočné preväpovanie?

„Každý rok chceme návštevníkov nie-

čím preväpiť. Dúfam, že tak to bude aj tohto roku. Veď Rodeo Muráň bude mať už svoje dvadsiate pokračovanie.“

Na rodeo prichádzajú ľudia z rôznych oblastí Slovenska i zo susedných krajín. Ich vek je neobmedzený, a tak sa na tomto podujatí stretávajú viaceré generácie. Zohľadňujete pri zostavovaní programu aj generačné hranice a záujmy?

„Snažíme sa program prispôsobiť širšej verejnosti, no nie vždy sa to dá. Cez leto je strašne veľa podujatí a zabezpečiť účinkujúcich na daný termín je niekedy nemožné.“

Čo želáte RODEU 2012 NA PEPROVICIACH V MURÁNI?

„Hlavne dobré počasie, lebo to je pri akcii pod šírým nebom najpodstatnejšie. Ďalej, aby sa nikomu nič vážne nestalo, myslím tým nielen súťažiacich, ale aj návštevníkom, a v neposlednom rade spokojné publikum.“

Pre Muránske noviny s Ing. Romanom Goldschmidtom Mgr. R. Svoreňová

KNIŽNICA

Obec Muráň oznamuje čitateľom a širokej verejnosti, že do našej knižnice pribudli nové knihy. Využite príležitosť stráviť svoj voľný čas aj v spoločnosti nejakej „horúcej“ knižnej novinky. Už vopred všetkým návštevníkom obecnej knižnice prajeme príjemný čitateľský zážitok!

-JŠ-, -BK-

TURISTICKÉ ZNÁMKY

Obec Muráň ponúka na predaj Turistické známky v cene 1,50 €/kus.

Rodeo Muráň 24 - 25. 8. 2012

Je krásne byť matkou

Mama, ako nežne znie to slovo z drobných detských úst a doprevádza nás po celý život. Vyslovujeme ho s nehou a láskou. Mama je stelesnením lásky, starostlivosti a bezpečia. Pomáha nám pri správnej ceste životom a v dospelosti. Sme radi, že ju máme. Hovorí sa, že matka udržava teplo domova. Tam, kde je mama, tam je život, tam je rodina. Naše mamy udržujú ľudské teplo a zapalujú rodinné kozuby. Majú nenahraditeľné miesto v našom srdci. Mama je len jedna. Byť matkou znamená prežívať strach a úzkosť o dieťa. Celý život sa starajú o svoje ratolesti, či je to prvý úsmev, prvý zúbok, prvý krôčik, prvý vstup do školy, prvé lásky. Vždy stoja pri deťoch s teplom láskavého srdca a slova. Mama je človek, ktorý sa rozdáva. Láska medzi matkou a dieťaťom je najväčší dar, ktorý život prináša. Tak si ho chráňme a starajme sa oň. Len tí sú šťastní, ktorí majú mamu. Až ju človek stratí, pochopí pravý význam tohto slova.

Symbolickým poďakovaním za ich lásku bol aj tohtoročný Deň matiek, ktorý sa konal 20. mája 2012 v Kultúrnom dome v Muráni. Na úvod

zaznel príhovor starostu obce Ing. Romana Goldschmidta, ktorý vzdvihol úlohu ženy, matky. Ženy prinášajú životu krásu, lásku, hlas detí. V matke je veľká sila. Pociť matky je prejavom rodinného šťastia, ktoré sa naplňa v deťoch, v spokojnosti, porozumení, láske a šťastí. Za všetky krásne, ženské vlastnosti pri tejto príležitosti poďakoval v mene obce, ZPOZu i v mene svojom a vyjadril úprimné vyznanie. Deti z MŠ a žiaci ZŠ kytičkou pozdravov uvitých z básní a piesní vyjadrili lásku, úctu a vďaka mamám. Bolo príjemné a dojemné pozorovať reakciu matiek a starých mám. Nejednej sa v oku zalagotala siza. S nadšením tieskali svojim deťom, ktoré smelo vystupovali s kultúrnym programom pod vedením svojich triednych učiteľov v choreografii Mgr. Janky Murkovej. Niet nič krajšie, ako keď takýmto vystúpením deti ďakujú a vzdávajú hold matkám k ich sviatku. Dúfame, že malá kytička pozdravov bude hriať pri srdci. Na záver si obecný úrad uctil matky kvetmi.

Úprimná naša vďaka patrí p. učiteľkám ZŠ a MŠ za prípravu programu.

-AM-

10. výročie ZO JDS v Muránskej Lehote

Slávnostná jubiliujúca schôdza ZO Jednoty dôchodcov Slovenska sa uskutočnila dňa 23. mája 2012 v kultúrnom dome. Je to už 10 rokov, čo sa naši dôchodcovia stali členmi JDS. V obci je organizovaných 40 členov zo 60 dôchodcov. Pozvanie na schôdzu prijal aj náš pán starosta Miloslav MARČÁK, predsedníčka OO JDS p. HOMOLIAKOVÁ, ďalšie dve členky OV a pani redaktorka ČÍŽOVÁ z rádia REGINA v Banskej Bystrici.

Na čele našej organizácie zostala aj naďalej predsedníčka p. Helena RUSNÍKOVÁ, ktorej patrí veľká vďaka za doterajšiu vykonanú prácu vo funkčnom období 5 rokov. S redaktorkou p. ČÍŽOVOU rozhovory poskytl: p. starosta, naše členky – recept na dobrý koláč a zvyky z našej obce. Relácia bola odvysielaná 30. mája 2012 na rádiu REGINA.

Pri tejto príležitosti boli ocenení jubilanti: 70 ročný p. Štefan VERKIN a p. Dušan ŠUTIČ a 60 ročný p. Jaroslav TOMI. ĎAKOVNÝ LIST za

dobrovoľnú činnosť v organizácii od predsedníčky okresnej JDS p. HOMOLIAKOVEJ obdržali: p. Helena RUSNÍKOVÁ, Štefan VERKIN, Dušan ŠUTIČ, Marta ŠUTIČOVÁ.

Výzdoba sály a výstavka sa niesli v duchu našich tradícií. Ručné práce, výšivky poskytli členky organizácie, p. Ľuboslav KUBASKO svoje výrobky z dreva. Ďalšie doplnky výzdoby napr. kolíska, hrable, kosa, kolovrátok, atď. Po oficiálnej časti bolo pripravené občerstvenie. Pani Kamilka DROBČOVÁ s manželom nám uvarili výborný guláš, členky napiekli vynikajúce zákusky a pán Tibor FABO hral na počúvanie i do tanca. Účasť členov bola nad očakávanie. Pri hudbe sa rozprúdila debata a kto mohol, tak si aj zatancoval. Ďakujeme sponzorom za príspevky na túto vydarenú akciu: p. Jožkovi VAGNEROVI, p. Štefanovi SENKOVI a Obecnému úradu Muránska Lehota.

Marta Šutičová a Helena Rusníková

Život plný preletov

Život žien, matiek je na Gemerí ťažký. Pracovných príležitostí je málo, a tak ženy hľadajú prácu ako opatrovatelky v susednom Rakúsku. Striedajú sa v dvojtýždňových turnusoch. Nemajú na výber, Gemer je hladová dolina. O svojej práci a skúsenostiach sa s nami rozhodli podeliť aj ženy - matky z Muráňa. Vďaka im za otvorenosť. Sú príkladom hodným obdivu a uznania.

Pripravila Adela Michalská

Brigitte HOLZMULLER-LINZ

OPATROVATEĽKY, spoločníčky, slúžky?

Čím sú vlastne ženy, ktoré pracujú v zahraničí? (Rakúsku, Nemecku) Aj mne víria hlavou tieto myšlienky, keď som vážne začala uvažovať o zmene zamestnania. Áno, aj keď to znie neveriteľne, pretože som mala krásnu, zaujímavú a spoločensky uznávanú prácu, ktorá bola doslova skoro dve desaťročia aj mojim koníčkom. Pracovala som v školstve s krásnymi mladými ľuďmi.

Dostala som sa do dobrej rodiny, nie cez agentúru, ale cez moju známu. Uzavrela som zmluvu priamo s rodinou, ktorá platí za mňa celé sociálne poistenie. Starám sa o pani, ktorá má 68 rokov a je po mozgovej príhode mierne ochrnutá na pravú ruku a nohu. Je to bývalá učiteľka cudzích jazykov, ktorá má postihnuté aj rečové centrum. Procedúry od piatich rôznych zdravotníkov jej zmierňujú nepríjemný stav každý deň, ktorý sa pomaly stabilizuje. A čo tam robím ja? Všetko! Pomáham jej pri obliekaní, umývaní, varím i keď niekedy ideme na obed do reštaurácie, periem, ale hlavne jej robím spoločníčku. Pri prechádzkach na vozíčku, sprevádzanie na dovolenkách aj v zahraničí... Je vždy veľmi pekná a záleží jej na zovňajšku aj pri svojom veku a chorobe. Každé ráno jej upravujem vlasy, namaľujem oči, pery... Je spokojná a obľúbila si ma tak, ako ja ju. Myslím,

že som sa našla v tejto práci. Slúžka? Necítim to vôbec tak, práveže som obohatená o veľa vecí a skúseností, o trpezlivosť, o poznanie, ako sa stotožniť a naučiť sa žiť s človekom, ktorý prešiel kus sveta, hral golf a tešil sa z prekladov čohokoľvek do francúzštiny, angličtiny, taliančiny, ruštiny, či niektorého indonézskeho jazyka, ktorý jej ako prekladateľke otvoril celý svet. A teraz mu ostal vozíček a doslova aj spoľah na iných ľudí. Som rada, že jej pomáham, aj keď zároveň za to dostávam slušne zaplatené.

Človek by sa nemal báť zmeny a ja neľutujem svoje rozhodnutie zmeniť prácu aj v tomto veku. Odľúčenie od rodiny? Áno, to jediné, čo ma trápi. Nemôžem sa toľko venovať mojim vnúčatám, dcérke a mojej drahej mame. Dvojtýždňové turnusy sú celkom prijateľné. Všetko si vyžaduje svoju daň. Aj strata môjho manžela bola druhá rozhodujúca voľba...

To je môj príbeh, avšak oveľa ťažšie to prežívajú mladé ženy, ktoré sú odlúčené od svojich detí. Ovládanie cudzieho jazyka, rečová bariéra je nepríjemná, ale ja s ňou nemám problém. Veď som sa celkovo učila po nemecky osem rokov. A tu opäť platí: „Čo sa zamladi naučíš, na starosť akoby si našla.“

Bc. Dáša Bútorová

ZA PRÁCOU DO ČIECH

„ZLÁKALA MA TRADÍCIA LEGENDÁRNEHO AUTOMOBILOVÉHO MESTA...“

Dnešná doba sa úplne odlišuje od toho, čo bolo za socializmu. Či je to technika, cestovanie, obchody, móda alebo aj také zamestnanie. Časy, keď mladí ľudia po skončení školy nastúpili takmer všetci do zamestnania, sa už asi nevrátia, a tak všetci hľadáme, ako „zarobiť keš“ podľa vzdelania, možností, zdravotného stavu a svojich schopností.

V bývalej práci mi viacerí kamaráti – kolegovia rozprávali o Mladej Boleslavi, ako tam pracovali, čím tam prešli, čo tam zažili a upútala ma aj tradícia legendárneho automobilového mesta. Dlho ma pokúšala myšlienka, že by som to skúsil... Možno dodnes by som pracoval v bývalej firme, no práve vtedy nám výrazne znížili plat, dali nám celozávodnú podnikovú dovolenku a okrem toho mi zavolala kamarátka z Mladej Boleslavi, či by som nechcel skúsiť prácu v automobilke. Tak som si povedal, že prečo nie a dohodil sme sa. O dva dni ráno som sa vydal na cestu do Mladej Boleslavi. Cesta bolo dlhá, trvala asi 12 hodín do Prahy, potom prestup a ešte slabá hodinka do cieľa.

Kamarátka Júlia s priateľom mi najprv ponúkli ubytovanie na jednu noc u seba a potom mi našli u jednej pani so synom. Čoskoro mi pomohli nájsť aj prvú prácu, avšak som musel dochádzať do Benátok nad Jizerou. Bol som ale rád, že sa konečne „veci pohli dopredu“. Tam sa vyrábajú sedačky do áut. Bolo nás tam veľa nováčikov a tím líder (predák) nás najprv otestoval a potom určil, kto a kam pôjde pracovať. Vždy, keď človek prichádza do nového prostredia, snaží sa aklimatizovať a niekedy je začiatok veľmi ťažký, ale ak to prekonáte, tak ste to zvládli. Pravdupovediac, tá práca mi veľmi nesedela a aj ubytovanie s rodinou bolo náročné. No veľmi ma fascinovalo spoznávanie mesta Mladá Boleslav. Takou zaujímavosťou bolo, že tam žije mnoho mladých ľudí - Slovákov, ktorí si tam založili rodiny, odkúpili byty, domy do osobného vlastníctva.

Keďže Mladá Boleslav je známa aj ako mesto s najväčšou zamestnanosťou v Čechách, premýšľal som aj ja o inej, lepšej práci. Po mesiaci mi pomohla nájsť prácu ďalšia kamarátka Slovenka Martina, ktorá bola barmankou v typicky českom bare. Vybavila mi prácu v závode, ktorý keby ste chceli celý prejsť, tak to nestihnete za deň. S mojimi novými kolegami som spolupracoval na skladaní dverí. Po „vychytaní mojich múch“ a zvládnutí pracovného tempa som tam začal spoznávať ľudí rôznych národností, s rôznymi názormi, ale aj účesmi a celkovým imidžom. Každému tam však chutilo české pivo SVIJANY a neprešla ani minúta, aby ste tam nepočuli to kla-

sicky české „Ty vole!“ Mimochodom aj mňa tým časom nakazili a aj tým pivom.

Keďže mám rád autá, viackrát som navštívil aj miestne automobilové múzeum. S údivom som si prezeral autá ešte pred 2. svetovej vojny, ktoré vyzerali, akoby ich len teraz vyrobili. Musím priznať, že Česi sa majú o trochu lepšie ako my. Či už sú to ceny potravín, pohonných látok, kníh a lepšia je aj kvalita života. Teda taký som mal dojem z Mladej Boleslavi.

Po čase som si povybavoval papiere, týkajúce sa môjho pobytu v tomto meste, ako zdravotné poistenie, prechodný pobyt, účet atď. V práci som skúšal aj iné pozície, ako napr. zakladanie dverí na pás, zakladanie tapacír a ich nitovanie, zakladanie reproduktorov, šrobovanie sacieho potrubia do bloku motora, zakladanie zadných svetiel podľa typu a ich zapojenie a ešte veľa ďalších prác. Myslím že dnes sa pracuje ozaj viac a rýchlejšie. Svedčili o tom tzv. 16-ťky a postupné zvyšovanie dopytu kupujúcich, takže sa navýšila aj výroba áut. Zaujali ma tam aj rôzne akcie, ako napr. jazda veteránov po celom meste, akcia bezpečnosti na cestách, rôzne koncerty hip – hopové aj rockové. Na módnjej prehliadke mi dokonca ponúkli skúsiť prácu modela v Liberci. Raz do roka býva v tom závode deň otvorených dverí, kde možno zažiť veľa zábavy, podniknúť exkurziu po automobilke, súčasťou programu sú koncerty českých a slovenských kapiel, veľa zábavy pre deti a veľa stánkov s rôznym tovarom.

Mladá Boleslav je čisté, udržiavané mesto, pre psičkárov sú umiestnené koše so sáčkami. Celé dianie v meste monitorujú hudobné rádiá, ktoré nám púšťali aj v práci. Nepáčili sa mi tam dve veci: večné problémy s parkovaním a českí vykrádači slovenských áut. Mesto vás však zahrnie rôznymi krásami, informáciami, celé vás pohltí, nikdy sa nenudíte. Sú tam rôzne skrášľovacie štúdiá, veľa solárií, kúpaliská...Ihriská: futbalové, basketbalové, volejbalové, tenisové kurty, ping-pongové stoly – všetky udržiavané a zadarmo, pre všetkých! Každý utorok býva v meste jarmok, vychádza tam asi šesť mladoboleslavských novin. V Čechách nie je toľko bulváru ako na Slovensku...

Nedarí sa vám nájsť si prácu? Skúste to v tomto meste! Niekedy stačí malý kúsok vytrvalosti a šťastia a zažijete niečo nové, čo vás posunie ďalej a nabije pozitívnu energiou. Všetko sa dá, treba len chcieť. Pracovať na sebe sa dá v každom veku, či už po psychickej alebo fyzickej stránke. Takáto bola moja praktická pracovná skúsenosť v Mladej Boleslavi.

Miroslav Svoreň

p. Viera KARABOVÁ (vpredu), zľava pani Magdaléna REPÁKOVÁ, Elena UHRINOVÁ, Eva KOTEROVÁ, Ružena CVERNOVÁ a Viera BRÚSIKOVÁ.

Rekreačný pobyt dôchodkýň v Turčianskych Tepliciach

don- celková masáž pod vodou 10.06 eur. Zafírový kúpeľ 5 eur, vírivá kaskáda, kúpeľ dolných končatín a sedacích svalov 6.70 eur. Zeus – klasická masáž celotelová 20 eur. Bylinková parná sauna 10 eur. Džibuti – parafínový obklad 8.40 eur a iné elektroliedky, procedúry podľa odporúčenia alebo sa individuálne dali dokúpiť. Cena tohto pobytu bola 140 eur plus cestovný poplatok. V tej sume bolo 5 procedúr, ktoré predpísal lekár a 2 vstupy do Aqua parku v dobe trvania 2 hodín. Bolo to nad mieru našej spokoj-

P:S
Môj zážitok z poslednej procedúry v smaragdovom kúpeli urobil perličkovú bodku za tým všetkým, čo sme zažili. Pri vychádzaní z bazéna som si obula biele gumené prezuvky sťa by moje, obliekla sa v šatni a nešla som ani do suchého zábalu. Až vonku v hale som zistila, že tie prezuvky sú nejaké veľké (č.8) a parádne – čiže pomerne drahé. V prvom momente som sa zľakla a bosá vrátila k bazénu, ale tam už žiadne iné neboli, nuž som povedala zriadenkyniam pri bazéne, ony boli ochotné ísť do odpočívárne, ale nikomu nechýbali. Lenže ja som nájstojila, že sa nechcem cítiť ako zlodejka, nechala som adresu pobytu a veru o 3 hodiny som ich niesla späť do bazéna, ale bohužiaľ tie, ktoré ostali mne aj tak neboli moje, ale sú lepšie.

No čo už?

Eva Koterbová

V dňoch 23.4 – 28.4. 2012 sme sa zúčastnili z organizácie Jednota dôchodcov na Slovensku relaxačného pobytu v kúpeľoch Turčianske Teplice nazývané Zlaté kúpele. Bola to pani Repáková, Uhrinová, Karabová, Brúšiková, Cvernová a Koterbová.

Po príchode do ubytovacieho zariadenia Aqua sme boli doporučené na lekársku prehliadku v kúpeľnom zariadení VEĽKÁ FATRA. Absolvovali sme skutočnú asentúru s príslušným odporúčením na procedúry. Tie nám boli doporučené na základe dotazníka, kde sme uviedli, aké choroby nás postihli a aké lieky užívame. Posledný dotaz bol, čo očakávame od tohto pobytu. Väčšinou sme písali: relax. Tie procedúry boli individuálne, my konkrétne s našimi sme boli spokojné. Boli to rôzne voňavé kúpele: aromaterapia za 8.40 eur, rubínový kúpeľ 12.70 eur. Smaragdový kúpeľ 5.40 eur. Posei-

Prostredie kúpeľov Turčianske Teplice

Rozprávkový les ...

*Hlávka z trávy vykúka,
spod brezy i spod buka.
Tenká stonka, žltý kvet,
rozveselí letný svet.
/ púpava /*

*Je to malé, je to smelé,
poskakuje pred domom,
schováva sa pod stromom.
/ vrabec /*

Takéto hádanky a množstvo iných čakalo na detičky z materskej školy, ktoré prišli do „Rozprávkového lesa“ dňa 8. júna 2012. Pripravil ho Školský klub detí v Muráni.

Najprv sme museli čarovný les otvoriť a výlet sa mohol začať. Ale aby to deti nemali také jednoduché, museli zvládnuť veľa úloh. **Na 1. stanovišti** ich úlohou bolo trafiť pokrčenú loptičku z papiera do obruče. **Na 2. stanovišti** ich už čakal R. Laboš z prvej triedy indián a malí škôlkari hádali rozprávky z čarovnej truhlice. **Na 3. stanovišti** sa dostali už hlbšie do lesa, kde boli A. Hlodáková z prvej triedy ako papagáj spolu s praktikantkou A. Longauerovou. Tu deti hádali, o akú rozprávku ide, ak im žiačky

prečítali len krátky úryvok. **Na 4. stanovišti** boli pomocníčka V. Franková z prvej triedy spolu s piatačkou L. Valaštekovou za lesné víly. Škôlkari hádali rôzne hádanky o zvieratkách. **Na poslednom 5. stanovišti** sa deti dostali do lesa až ku kameňolomu a tam už čakal motýľ teda D. Fryčová z prvej triedy spolu s J. Ištvanovou z piatej triedy. Tu deti mali za úlohu prejsť určitú trasu ako zajac, medveď, kačka, či vtáčik. Ak náhodou niečo nevedeli, motýlik im to ukázal. Niektorí škôlkari zvládli aj „fúrikovanie“, či skoky na jednej nohe. Musím zhodnotiť, že deti tak ako v minulosti aj teraz majú rozprávky rady a s obľubou ich sledujú. Aj keď trochu v inej podobe ako naša staršia generácia. Najviac sa však tešili na to, ako pôjdu hľadať poklad po úspešnom zvládnutí všetkých úloh. Poklad bol dobre ukrytý, ale škôlkari ho samozrejme našli. Na záver sme sa všetci odfotili a zažalali sme si pekné leto a veľa slnečných dní.

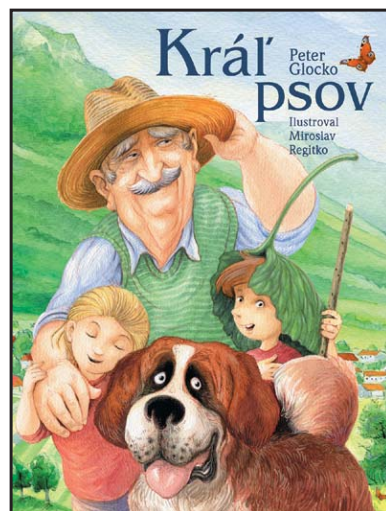
*Dovidenia škôlkari opäť v rozprávke !!!
Vychovávateľka ŠKD: M. Profantová*

Za vysvedčenie knihu alebo DVD

Odporúčame knižnú novinku: KRÁĽ PSOV. Autor Peter Glocko, ilustroval Miroslav Regitko, 2011, 1. vydanie, cena 6, eur. „Príbeh Kráľa psov, deda a jeho vnukov potešia všetkých čitateľov od šiestich rokov.“ (Autor.)

Milé deti, vedeli ste, že keď prší, sliepky majú nedeľu? Alebo že pes sa smeje chvostom? Aj vy sa určite pobavíte nad rôznymi dedovými múdrosťami, ktorý býva so svojou starou v Muráni. Ich vnúčatá Maťolenkovia, teda od septembra prvák Maťo a jeho sestrička Lenka sa nestačia čudovať. Lenka je o rok mladšia ako jej brat, ale už má pripravenú tašku do školy. Objavujú také veci, o ktorých sa im v Mestečku ani nesnívalo. A v Muráni sa tak dobre spí, najmä po jablčníku s teplým mliečkom od starkej. Vedeli ste, že z muránskych dvorov a záhrad sa ozývajú ratlíci, jazvečici, koker – španieli, vičiaci, slovenskí čuvači či iní psi?

Dedov Cézár má v bielej srsti hnedé koliesko podobné kráľovskej korune... Mestské deti objavujú dedinský svet, ktorý je veru niekedy aj hore nohami. A vraj za bielo-červenou závorou zázračnej Hrdzavej doliny

napísal Peter“
napísal Peter“
2. Ako sa volá dedov pes v knihe Kráľ psov?
3. Čitateľom od koľkých rokov je určená kniha Kráľ psov?
4. Kto z dedových vnúčat je starší? Lenka alebo Maťko?
5. V ktorej zázračnej doline v Muráni si vraj rozumejú všetci? Ľudia, zvieratá, kvety, stromy atď.

Odporúčame DVD: GORALSKÉ ROZPRÁVKY.

Nakrútené podľa literárnej predlohy Viktora Majerika a Petra Glocka, 2011, cena 5 eur. V hlavných úlohách: D. Výrostek, R. Zelina, S. Bombarová a ďalší.

Ak chcete byť zaradení do zlosovania o uvedené novinky, odpovedzte na otázky nášho malého kvízu do 31. júla 2012:

1. Doplníte slovo: „Mama, ocko, kúpte mi knihu, ktorú

-RS-

Morálne ocenenie RIADITEĽOVI ZŠ s MŠ v Muráni

Na návrh Krajského školského úradu v Banskej Bystrici si v Bratislave dňa 26. marca 2012 prevzal z rúk ministra školstva Eugena Jurzycu Veľkú medailu svätého Gorazda pri príležitosti Dňa učiteľov Mgr. Karol Kontúr, riaditeľ ZŠ s MŠ v Muráni. Toto morálne ocenenie v rezorte školstva sa udeľuje pedagógom za celoživotnú prácu a mimoriadne výsledky dosiahnuté vo výchovno-vzdelávacom procese, na úseku starostlivosti o deti, mládež a šport a za prácu a výsledky celoštátneho i medzinárodného významu, ktoré robia dobré meno školstvu Slovenskej republiky. SRDEČNE BLAHOŽELÁME!

-A.M-

OPRÁŠENÉ MURÁNSKE NÁREČIE

Néna Mariška a Jožo báči

Naša néna Mariška sa vidávala barz mladá. Jej muž Jožo báči búu vera o hodne od nej starší. Ešte ftoď žili jej apo a prvo buli proti tomu, abi sa ich dievka na Spiš vidala. Ich zať búu dobrí šlovek, ale oňi mali takú tvrdú náturu. Mariška mala dosť vohľašou aj doma, ale apo sa furt nahňevali, že je len ešte d'ľa. Chodiu za ňou aj edon L'ahoťan, ta ftoď bars dostála. A ona si s toho aj tak ňišť ňerobila, nakoľec bulo po jej vóli. Jožo báči chodiu z Hranovňici do Muráňa gu ednej rodiňe a koď prví rás stretnúu Marišku, ostáú ag obareňi. Aňi kobi prirosnúu gu zemi, ňi a ňi sa pohnúť. Zohnúu sa, že otrhňe ružičku pri ednom dome, ale ona sa schiľila a ujšla het. Ftoď že si von povedau, že toto „dzifče budze moje“

Jožo báči chodiu do Muráňa šasto a ňik bars ňeveđu, kotrú si vibrau, lebo dakodí sa špacírovau po pľacu calí šor dievok. Daktorie už aj s mládencí, šo sa už dlkší s nimá vlášiľi. Nakoľec preci len vinšlo najavu, lebo Jožko kukau len na Marišku. ňeveđu z ňej oši spustiť. Apo z mamou už tiež vedeli, že kotrá bije. Furt ujšla za frajérom zo Spiša, ale vymlovila sa, že ide za sestricou

Julkou od Čoríka. Buli aj verňie kamarátki. Chodili dovedna chocde aj s mládencí. Vibrali sa pešo na zámok alebo na Prednú Huoru, nad Fabriku alebo na Dielik. A ťich šakovakich kvetóu šo jej nanosiu. Dobre, že sa nezoshmknúu zo skál, koď trhau levendu alebo condrej.

Koď už sa takto Jožo s Mariškou dosť dlho dovedna vlášiľi, odvážiu sa prist' aj pred ich dom v Prídeľu na višnom koncu. Apovi povedau zmosta doprosta, že sa mu zapášila edná ružička v ich záhradke. Rodišom sa pášiu smelí a statošni vohľaš, hňed ho zavolali do domu. Zať si calí život vážili. Koď apo umreli, šickim v rodiňe búu ag druhí otec.

Ftoď už mali Mariška s Jožom štiroch sinou. Pozdřejší sa narodílo aj vitúženou d'eušatko a po ňej ešte edon chlapšok. Hňed po svadbe odišli bývať na Spiš, ale koď bulo treba, Jožo báči rád pomáhou kažďimu, ši už pri dome, pri zabijaške alebo pri inakšej robote. S ňenuu Mariškou žili dovedna veľej rokou. Nigďaj ju ňeudreu, aňi jej ňepovedau plaňho slova. Žeňi zo Spiša ju volali: „TOTA JOSKOVA MURANKA!“

FOTO: z archívu RS. Svadba v čase druhej svetovej vojny. Nevesta Mária, rod. Sojáková z Muráňa a ženich Jozef Bednár z Hranovnice.

L'UDIA Z 19. STOROČIA

Príbehy narodených pred rokom 1900

K napísaniu tohto článku ma inšpiroval príbeh v Muránskych novinách č. 6/2011. Chcem v ňom porozprávať o živote môjho otca JOZEFA KOVÁČA, ktorý sa narodil 20.3.1891 v Muráni. Jeho otec Pavel Kováč pochádzal z Revúcej. Do Muráňa sa priženil a v Muráni prežil aj celý svoj život.

Môj starý otec PAVEL KOVÁČ bol hrnčiar. V Muráni mal dielňu, v ktorej dokázal vyrobiť rôzne nádoby z hlíny. Niekoľko mám ešte aj ja a chcem ich darovať do múzea, ktoré sa zriaďuje v Muráni. V čase detstva môjho otca aj Muráň patrilo do Rakúska – Uhorska. Život nebol ľahký ani v rodine hrnčiara. Môj otec mal jednu staršiu sestru a troch mladších bratov. Spomínal, že keď boli halušky na obed, všetci jedli z jednej misy. Kto sa ako usiloval, tak sa aj najedol. Starý otec hrnčiar sa veľmi tešil, keď sa chystala svadba. Vtedy dostal objednávku na riad na svadobnú hostinu. Hrnce predával po okolí. Svoje výrobky vozil konským povozom až do Košíc, keď tam bol veľký jarmok. Raz sa stalo, že s ním išiel aj môj otec ešte ako chlapec. Počas ďalekej cesty bolo treba namazať osku kolies na voze. Môj otec mal za úlohu koleso povytiahnuť, rýchlo namazať osku a koleso vrátiť. On však koleso vytiahol a odbehol s ním. Starý otec celý čas držal voz s hrncami na svojich bedrách. Môžeme si len domyslieť, ako to dopadlo. Čierny humor existoval aj v tých časoch.

Môj otec JOZEF KOVÁČ vychodil 6 tried ľudových v Muráni. Vyučovalo sa po maďarsky. Po skončení ľudovej školy odišiel so Košíc učiť sa za mäsiara. Učňovanie v Košiciach mu vy-

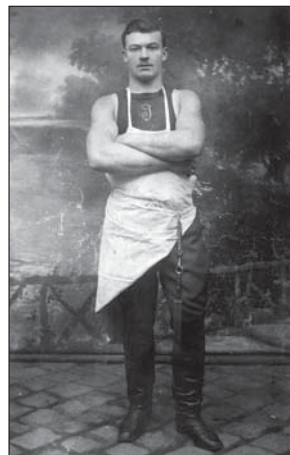
bavil matkin brat, tiež Muránčan, ktorý tam mal pekné postavenie – bol štátny cestmajster. Teda otec sa stal učňom v dobrom mäsiarstve, kde sa vyučil za mäsiara špecialistu na výroby z bravčového mäsa a zdokonalil sa v maďarčine. Po učňovských rokoch nasledovali tovarišské vandry. Putovanie za prácou po Rakúsko – Uhorsku trvalo do nástupu na vojenskú službu.

Vojenčina bola vtedy trojročná a velenie nemecké. Práve mal ísť do civilu, keď v roku 1914 vypukla I. svetová vojna. Vojenčina musela pokračovať! Najprv bol na talianskom fronte a potom celý rok na ruskom fronte v zákopoch aj v zime. Tam bol ľahko ranený, mal prestrelenú ľavú dlaň, našťastie bez následkov. Tam sa dostali do ruského zajatia do Saratova pri Volge. O živote v Rusku v tom čase vedel veľa hovoriť. Spomínal, že taký krásny a dobrý chlieb, aký dostávali zajatci, doma ani nevidel. Alebo na dedinách pri domoch mali vybudované zemlianky, v ktorých horel oheň, ohrieval kamene, na ktoré liali vodu a vo vzniknutej pare sa šľahali brezovými prútmí. V ruskom zajatí bol tri roky. Zimy v Saratove boli kruté. Keď mala Volga zamrznúť, vodu posypali slamou, aby ľad bol pevnejší. Voda zamrzla až tak, že po ľade bola riadna premávka. Na ľad položili pražce s koľajničkami, po ktorých prechádzal malý vláčik. Otca v Rusku zastihla aj VOSR v roku 1917.

Po skončení prvej svetovej vojny prišiel domov do Muráňa. Prišiel s tým, čo mal na sebe, už iba k staručkému otcovi. Jeho bratia odišli do Maďarska za prácou, kde sa pomadařčili a už sa nikdy nevrátili. Tak môj otec

prežil sedem rokov mladého života, poznačený reumou, ktorú nacyhal v zákopoch a trápila ho potom celý život. Z Muráňa potom jeho cesta viedla do Lučenca, kde v kasárňach pred odchodom na front zanechal svoj vojenský drevený kufor a v ňom aj svoje veci. V kufre nechal aj svoje zlato, ktoré zabalil do kúska papiera a omotal cvernami. Kufor našiel neporušený, cennejšie veci síce boli preč, ale kľbko s cvernami aj s obsahom v ňom (zlatou cennosťou) zostalo.

Tak náš vtedy 28 ročný otec začal znovu žiť v Muráni. Priženil sa do Červienkovcov, ktorí mali aké - také pozemky, na ktorých mohol chovať svoje drahé koníky. Tie boli naši životelia, ale museli mať všetko i keby nebolo chleba pre rodinu. Remeslo mäsiara zavesil náš otec na kliniec, ale nie úplne. Pomáhal Grinfeldovcom, ktorí mali v Muráni mäsiarstvo a v zime robili zabijačky po Muráni aj okolí. Vedel robiť jedinečné výrobky z bravčového mäsa. Celý život však furmačil, zväžal drevo z Muránskej pláni

Starý otec Pavel Kováč – hrnčiar

ny alebo piesok z muránskych kameňolomov.

Môj otec bol ženatý dvakrát. Prvá manželka Zuzana zomrela veľmi mladá. Zanechala dve dcéry: 6 ročnú Máriu a 3 ročnú Elku. S druhou manželkou Máriou mal ešte nás – troch synov: už nebohého Jozefa, mňa Ladislava a Pavla. Hoci prepych sme pri ňom nemali, ale biedu sme netreli, mali sme všetko a najmä dobré jedlo. Náš otec mal nadanie na reči. Okrem slovenčiny ovládal ešte štyri jazyky. Vedel po maďarsky, nemecky, rusky a taliansky. O tom, že jeho nemčina pomohla zachrániť partizána Júliusa Frandela, už v minulosti v jednom príbehu uviedli Muránske noviny.

Keď som odchádzal z domu na štúdiá, otec mi povedal: „Kto Pána Boha neopustí, toho ani Pán Boh neopustí!“ To bola určite aj jeho osobná skúsenosť z ťažkého života na fronte alebo v zajatí. Keby som napísal všetko, čo viem o živote svojho otca, bol by to veľmi – veľmi dlhý príbeh... Môj príspevok je určený aj mladým, aby vedeli, ako sa niekedy žilo a ako zlé vojny ničili životy ľudí.

Ing. Ladislav Kováč

Otec Jozef Kováč – mäsiar a furman.

Ste poverčiví?

Je dokázateľné, že povery existovali odepamäti a niektoré z nich pretrvali až do súčasnosti. Dokonca aj naše mediálne prostriedky nás často „provokujú“ k poverčivosti. Napr. také číslo trinásť, hoci si dopovieme „Pánboh pri nás“, mnohí majú z neho obavy. A ešte keď je vraj piatok trinásteho! Sedmička naopak sa považuje za šťastné magické číslo. Ak vraj nájdeme datelínový štvorlístok, čaká nás šťastie a bohatstvo. Podľa povery údajne veľké šťastie prináša aj dvojitý plod a ak sa s ním podelia priatelia, vzniká medzi nimi silné puto. Známa je aj povera, že ak človek kýchne trikrát za sebou, bude mať pevné zdravie. Moderné stredoškolačky majú vlastný rituál poverčivosti. Pri viacnásobnom kýchaní počítajú: „Na zdravie! Na šťastie! Na lásku! Dostaňes list! Musíš prísť!“ Teda, keď kýchnete päťkrát, očakávajte návštevu svojho vyvoleného.

Jedno príslovie hovorí, že najsilnejšia je láska na prvý pohľad. Podľa povery je vraj každý muž i žena polovicou páru a svoju polovicu hľadajú už od narodenia. Ak ju nájdú, stačí im k tomu už prvý pohľad.

Objavuje sa vám mravenisko proti vchodu do domu? Je to vraj tiež prísľub šťastia a bohatstva. Aj jedna náušnica na uchu muža sa spája s poverou. Ucho je vstupnou bránou múdrosti – jednou stranou vstupuje a druhá musí byť zatvorená. Rozsypaná soľ signalizuje blížiacu sa hádku. Živanie je vraj nebezpečné, láka do tela diabla, a preto si zakrývame ústa. A záverom ešte malá rada. K zrkadlu pristupuj opatrne a s úctou. Vidíme v ňom sami seba bez pretvácky.

-RS-

Úroda gólov (22.4.2012)

Muráň – Jelšava 2:7 (0:3)

Zostava domácich: Olejník – Hudák, Krajňák (od 53. min. Ďurej), Laurenčík, Dacho (45. min. Švonavec) - Goldschmidt, Fatľa, Hrbál, - Huťan st. (45. min. Dacho M.), Matajz, Huťan ml.

Výborne pripravený súper, jeden z najlepších v týchto súťažiach, hodný hrať aj vyššie, sa predstavil pred peknou kulisou divákov na dobrom trávniku v Muráni. Aj napriek bojovnosti domácich súper bol takticky zrelší, technickejší, rýchlejší s dobrou taktikou založenou na rýchlych prechode do útoku. Tak dal aj štyri góly, ktoré boli ako cez „kopirák“, úplne vyšachovali domácu obranu, kde brankár aj napriek niekoľkým ďalším vynikajúcim zásahom bol štatistom.

Sled gólov: v 16. min. po kope z rohu nekompromisne hostia vedú 0:1 v 20. min. po zbytočnom faule Hudáka z trestného kopu z 30 m 0:2 v 35. min. brejk hostí a je 0:3 v 49. min. brejk hostí z ľavej strany 0:4 v 68. min. brejk hostí 0:5 v 85. min. hostia po centrovanom tr. kope do 16-ky z ľavej strany prudkou hlavičkou zvyšujú už na 0:6 v 90. min sa domácim po prieniku Fatľu cez obrancov hostí strelou zo 16 m darí

znížiť na 1:6 v nastavenom čase zapríčinenou nezastaviteľnou zrážkou hráča hostí a Krajňáka, hostia znovu po brejku zvyšujú na 1:7 o 2 min. na to strelou z 25 m prekvapil už víťazstvo oslavujúceho brankára hostí Matajza a upravuje na konečných 2:7.

Rýchle, bojovné a dramatické stretnutie dobre rozhodol p. Šupka, ktorý udelil ŽK domácim Laurenčíkovi a Krajňákovi.

Bez brankára to nejde (29.4.2012)

V. Teriakovce – Muráň 3:1

Naši hráči si chceli napraviť pošramotenú povest po debakli s Jelšavou, žiaľ ako hovorí Česi „skutek-utek“ a to viac-menej nezodpovedným prístupom niektorých hráčov, ich účasťou a pripravenosťou na zápas. Gól: Hrbál

Favorit nepresvedčil (6.5.2012)

Muráň – Lubeník 1:2 (0:1)

Zostava domácich: Olejník – Krajňák, Goldschmidt, Laurenčík, Hudák (62. min. Dacho M.) - Heger, Hrbál (16. min. Huťan st.), - Matajz, Fatľa, Huťan ml.

Od vedúceho družstva tabuľky sa očakávalo viac, ako ukázalo na ihrisku. Oproti zápasu s Jelšavou domáci hrali o triedu lepšie, bojovnejšie. Zo začiatku bol zápas vyrovnaný, útoky sa striedali na oboch stranách, z čoho rezultovali hráči oboch mužstiev behom 15. min. po dvoch rohových kopoch, ale bez ich úspešného zakončenia. Prišla však v 17. min. chyba v strede domácej obrany a hostia s ponúknutou šancou nezaváhali a viedli 0:1. Hneď na to odstúpil z hry režisér domácich Hrbál, ale na domácich to nezanechalo žiadne stopy, čoho dôkazom mohol byť vyrovňavajúci gól Goldschimda, ale jeho strela z tr. kopu z 30 m tesne minula

bránku. To isté zopakoval aj Matajz o 13 min. neskôr takisto z tr. kopu. Hoci hráči hostí mali v poli viac, z hry v druhom polčase znervózneli po ďalších dobrých šanciach Hudáka a Huťana. Na strane druhej z ojedinelej vyloženej šance hostí vynikol Olejník vyrazením na roh. Domáci v snahe vyrovnáť zabudli na zabezpečenie obrany, hostia rýchlym protiútokom udreli a krížnou prízemnou strelou zo 16 m zvýšili v 78 min. na 0:2. Domáci sa aj napriek obdržanému gólu nevzdávali, žiaľ pri vytvorení tlaku a neprehľadných situáciách v 16-tke hostí boli neefektívni. Avšak nádej aspoň na vyrovnanie priniesol pekný gól Goldschimda z 85. min., keď z 18 m vymietol roh bránky 1:2. O dve minúty na to mohlo byť vyrovnané, keď vypadnutú loptu brankárovi hostí nik z domácich nedokázal zasunúť do bránky. Pri enormnej snahe domácich aspoň vyrovnáť, hralo sa už na vabang, urobil pri odkope Olejník – fatálnu chybu, keď prihral súperovi, ale ten ju nedokázal dokopnúť do opustenej domácej bránky. Nápor domácich prišiel príliš neskoro, a tak sa na výsledku už nič nezmenilo.

Pred búrlivou diváckou kulisou slabšie rozhodol p. Sendrei z Kóky nad R.

Vrátené body (13.5.2012)

Bátka – Muráň 1:2 góly: Heger 2

Snahou Muránčanov bolo napraviť stratu bodov v dvoch domácich stretnutiach, čo sa im aj podarilo. Nebol to oslnivý výkon, ale body sa počítajú.

**Muráň – Gemerská Ves 2:0 (1:0)
(20.5.2012)**

Zostava domácich: Olejník – Krajňák, Goldschmidt, Laurenčík, Hudák (65. min. Dacho M.) - Heger, Hrbál, Fatľa, Švonavec (24. min. Ďurej, od 50. min. Velk st.) - Kochjar F., Matajz

Hostia od začiatku prekvapili domácich otvorenou nebojácnu hrou, čoho výsledkom bola už v 5. min. nastrelená spojnica žrde a brvna Olejníckovej bránky. Z tohto pohrozenia sa domáci nepoučili, a tak hostia, ktorí mali iba štyroch kvalitných futbalistov, ktorí tvorili os družstva cez dobrého brankára, stopéra, stredového záložníka a jedného technického a rýchleho útočníka, stále zamestnávali vždy pozorného Olejníka. Domáci sa dostali počas prvého polčasu iba do štyroch šanci, keď najväčšiu po sólovom úniku z pol ihriska likviduje brankár hostí vyrazením na rohový kop, a tak isto si poradil aj s technickou strelou a hlavičkou z päťky Matajza. Prišla však šťastná 40. min. kedy po prudkej prihrávke do šestnástky mení smer lopty Matajz a tá sa lobom dostáva za chrbát bezmocného brankára.

Každý z prítomných divákov, ktorých viac zaujímali finálové zápasy MS v hokeji, bol presvedčený, že domácich gól prebudil a v tabuľke poslednému súperovi to už nadeľia. Opak bol pravdou. Už v 3. min. druhého polčasu mali hostia výhodu kopania pokutového kopu za faul v 16-tke, tú však zahodili strelou mimo bránky. Po následnom striedaní domácich hra trochu ožila, prišli šance a balzam na dušu fanúšika priniesla krásna strela Hrbála z 18 m do

šibenice a bolo 2:0. Od tohto momentu hostia stratili motiváciu vyrovnáť, uspokojili sa s výsledkom, hoci 3 min. pred koncom mohli zvýšiť, ale Olejník na 2 krát zachraňuje. V samom závere mal po ďalšom sóle Kochjar šancu zvýšiť skóre, tentoraz lopta letí nad bránku súpera.

Po slabšom výkone domácich je dôležité, že 3 body zostali doma. Rozhodoval p. Siman, ktorý udelil 2 žlté karty domácim a 1 hosťom.

Zlepšená hra domácich (27.5.2012)

Muráň – Ožďany 2:0 (1:0)

Zostava domácich: Aust – Krajňák, Laurenčík, Goldschmidt, Hudák - Matajz, Hrbál J., Dacho M. (78. min. Dacho), Heger (27. min. Ďurej) - Fatľa, Kochjar F. (57. min. Velk st.)

Pred takmer prázdny hľadiskom, vari 20 divákmi, sa na ihrisku, ktoré bolo veľmi tvrdé a sťažovalo jednak pohyb hráčov ako aj spracovanie a prihrávanie lopty, sa predstavili „tri“ družstvá.

„Prvé“ – domáce, ktoré svoju hrou chcelo dokázať, že sa zlepšuje a napraviť si pošramotenú povest z minulej nedele, čo sa mu aj podarilo. Hralo bojovnejšie, bolo vidieť už aj náznaky spolupráce, presnejšie prihrávky – pokiaľ neboli hráči pod tlakom – a dobre zachytil aj brankár Aust.

Góly domácich boli dosť prekvapujúce a obidva padli z bezprostrednej blízkosti bránky. Prvý vsietil v 8. min. z 2 metrov Kochjar po striedanom centri Matajza z pravej strany, keď lopta z jeho hlavy sa odrazila od žrde do siete. Tesne pred strelením gólu mal veľkú šancu Laurenčík, ktorý z 8 m prestreluje.

V 27. min sa nešťastne zranil Heger, čomu prispel terén a strieda ho Ďurej. Následne si rozhodca zahrál mariáš so žltými kartami, keď jednu udelil Laurenčíkovi za faul a dvom hráčom hostí za protesty.

V 38. min. z „darovaného“ trestného kopu domáci Matajz z 25 metrov peknou technickou strelou dal vyniknúť brankárovi hostí, ktorý vyraža loptu zo šibenice na roh.

O 4 min. nato 2 krát nebezpečne spoza 16-ky vystrelili hostia mimo bránky. Ich tlak stále trval a tesne pred končením polčasu zachraňuje už istý gól odhlavičkováním z bránkovej čiary lobovanú loptu smerujúcu ponad vybehnuvšieho brankára Austa Laurenčík.

V druhom polčase pomohlo domácim v 65. min. vylúčenie hosťujúceho hráča. Domáci mali častejšie loptu na svojich kopačkách, čo sa prejavilo aj o 4 min. nato, kedy po samostatnom prieniku do šestnástky z ťažkého uhla zasúva loptu do bránky Fatľa. Ešte jedna dobrá šanca sa naskytla Hudákovi, ktorý vo vnútri šestnástky strieda vedľa. To bolo zo strany domácich všetko, začali hrať na udržanie výsledku.

Hostia ani v oslabení sa nevzdávali a chceli svoju dobrú hru korunovať aj nejakým gólom, na čo mali aj príležitosť, keď v 27. min. hlavičkou zo 7 m lopta letí nad bránku. V 80. min. po prečíslení domácej obrany sklzáva lopta z kopačky a strela ide vedľa. V samostatnom závere im roz-

hodca na udobrenie daroval trestný kop z 18 m, strela však končí v mure a následnú dorážku kryje Aust.

„Druhé“ družstvo to boli hostia. Ukázali pekný, rýchly, technický a taktický futbal, žiaľ s nepresnou koncovkou, nedôraznou obranou a slabšou psychickou zdatnosťou.

„Tretie“ družstvo tvorili rozhodcovia, keď územie stredového kruhu patrilo hlavnému rozhodcovi a postranní boli iba štatisti. Všetci svojimi niektorými verdiktmi neraz prekvapili hráčov oboch mužstiev, čím „pobavili“ aj prítomných divákov. Rozhodoval p. Ďurík z Klenovca.

**FK Jesenské „B“ – Muráň 1:0 (0:0)
(3.6.2012)**

Naši futbalisti odohrali nešťastný zápas, keď odolávali domácim až do 80. min. zápasu, kedy vsietili víťazný gól.

**Muráň – Gemer 2:1 (0:0)
(10.6.2012)**

Na klzkom trávniku, ktorý bol zmáčaný aj počas stretnutia, diváci videli zaujímavé, bojovné stretnutie, keď hráči sa museli vyrovnáť nielen s ťažkým spracovaním lopty, pohybom, ale aj prehnanou agresivitou a bojovnosťou, čo sťažovalo aj výkon rozhodcu pri správnom posúdení zákrokov.

Domáci nastúpili v tejto zostave: Aust – Hoďák (85. min. Ďurej), Hudák, Goldschmidt, Krajňák - Matajz, Olejník, Hrbál J. - Fatľa, Kochjar F. (80. min. Dacho M.), Huťan ml.

Prvých 30 min. mali domáci prevahu, čoho výsledkom boli dve dobré šance, ktoré skončili vedľa bránky, a s Matajzovou strelou z 25 metrov mal brankár hostí problémy ale na 2krát ju kryje. Nebezpečne pohrozili aj hostia, ktorí získali stred poľa a nebezpečnou strelou z 30 metrov mal čo robiť brankár domácich Aust, ktorý ju len psami vyraža do poľa. Nebezpečný center pozdĺž bránky hneď vzápätí chcel nešportovo rukou umiestniť do bránky kapitán hostí, ale táto jeho snaha nebola odmenená žltou kartou, lopta však našťastie skončila mimo bránky. Veľmi peknú akciu založili domáci tesne pred polčasom, kedy po prieniku pravou stranou Fatľom striedajú center rybičkou Kochjar posielajú vedľa pravého rohu bránky.

Druhý polčas nezačali domáci šťastne, keď po zrážke Hudáka s Olejníkom sa v 57. min. dostáva k lopte úplne voľný hráč hostí, ktorý bez problémov prekonáva bezmocného domáceho brankára: 0:1. Domácich to našťastie nezlomilo a v priebehu 2 min. otáčajú výsledok vo svoj prospech, keď najprv v 62. min. strelou z trestného kopu spoza šestnástky Matajz tvrdou strelou vedľa múru vyrovnáva na 1:1 a vzápätí po zahrávanom tr. kope z pravej strany dáva gól hlavou Fatľa a je 2:1. Po tomto góle hostia znervózneli a hoci domáci v strede obrany urobili pár hrubých chýb, čo hostia nepostrehli aj vďaka pozornému domácejmu brankárovi a klzkému terénu, zápas sa po záverečných obojstranných emóciách skončil víťazne pre domácich. Za veľmi ťažkých podmienok rozhodol p. Šupka z Tisovca, ktorý udelil 4 žlté karty pre domácich, 2 žlté karty a jednu červenú kartu po dvojnásobnom zahratí rukou kapitánovi hostí.

Pani učiteľka už len v spomienkach

EMÍLIA KOCHJAROVÁ (30.11.1930 – 14.5.2012)

Po Novom roku a Troch kráľoch je v škole vždy veselo. Kým si deti vyrozprávajú všetky vianočné zážitky, pochvália sa darčekom a vrátia sa do poprázdinovej školskej reality, prejde vari aj celý týždeň. Aj prváci pani učiteľky Kochjarovej si toto prechodné obdobie užívali plným dúškom, avšak zo dňa na deň ich bolo v triede menej. Jeden skúšal na kopci nové lyže a odniesla to noha, u druhého sa objavil zápal priedušiek, u ďalšieho angína, ba dokonca i príznaky chrípky. Pani učiteľka dobre poznala svojich usilovných prváčikov, a tak vedela, že žiaden z nich by nezostal doma dobrovoľne. S nefalšovanou radosťou sa každé ráno zvítili v škole a potom sa s veľkým zanietením venovali svojim školským úlohám. Deti napredovali jedna radosť, počítali včielky za svoju usilovnosť a očakávali prvé polročné vysvedčenie – hodnotenie jednou veľkou známku.

Pani učiteľka dôverovala svojim žiakom. Aj rodičov presviedčala, že dôvera pri výchove detí je prvoradá, lebo tie nevedia klamať, keď ich niečo trápi, ani predstierať chorobu. Za smutným pohľadom dieťaťa, za jeho nežaujmom o vyučovanie sa vždy skrýva nejaké trápenie. Napr. jej prváčik Janko nerád vymeškával z vyučovania, nebyval chorý, a tak aj v jeden januárový školský deň v lavici iba ticho trpel. Do zošita sa nútil písať slová, ale medzery medzi nimi bolo obrovské... Snažil sa zvládnuť úlohu a držal sa statočne, ale už nevládal zaplniť posledný riadok... Bledá tvárička chlapca a jeho nezvyčajné písanie ju donútili okamžite konať. Lekár konštatoval, že ide o angínu a keď chlapec doberie antibiotiká, príde na kontrolu.

Deň kontroly bol piatok 20. januára a malý pacient sa stále cítil zle. Aj v so-

botu nasledovala slabosť, zvracanie... Rodičom iba do telefónu zaznelo, že to sú ešte dozvuky angíny. Ale v nedeľu už okolo obeda mala prísť sanitka! Mala, ale prišla iba o 18-ej hodine. A ešte sa bolo treba hrboľatou cestou zastaviť po rodičku v osade Rúbanka... Na chodbe nemocnice Janka už čakal lekár, ktorý ho výťahom dopravil na chirurgiu. Apendix! Neverte tomu, že operácia slepého čreva – to je ako nič!

Do školy sa chlapec mohol vrátiť až koncom marca. Pani učiteľka Kochjarová však na neho počas celého liečenia nezabudla. Ešte do nemocnice mu poslala polročné vysvedčenie

s veľikánskou jednotkou i blahoželanie k 7. narodeninám. Aj v iné dni vždy mu niečo pridala na povzbudenie, čo malého pacienta veľmi potešilo. Na jeho radosť, ktorú si prinášal aj potom zo školy, na radosť všetkých detí zo svojich úspechov v 1. a 2. ročníku pod vedením p. učiteľky Emílie Kochjarovej nemožno nikdy zabudnúť. Bola starostlivá a prísna ako mama, ale aj milá, láskavá a štedrá ako stará mama, no predovšetkým učiteľka – človek, ktorému nič, čo je ľudské, nebolo cudzie. Naše slzy pri rozlúčke s ňou boli úprimné. Česť jej pamiatke!

-RS-

Na zábere žiaci I. ročníka ZŠ v Muráni 1983/1984 s p. učiteľkou Emíliou Kochjarovou.

I. rad: Z. Hlodáková, M. Sliacka, M. Fabová, K. Kolárová, I. Hodáková, A. Ferenčíková, G. Vrbjarová, D. Kubaliaková, D. Pítvorová.

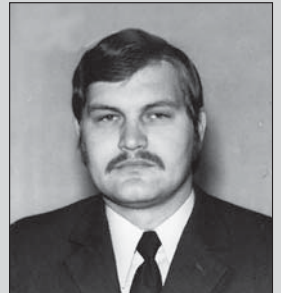
II. rad: D. Muška, P. Vrbjar, V. Spišák, K. Kontúr, Š. Senko, J. Svoreň, V. Muška, J. Žiak, J. Spišák.

III. rad: R. Sukeník, F. Hrbál, F. Senko, I. Vrbjar, p. E. Kochjarová, P. Bernáth, M. Topor, L. Ďurčík, R. Hlodák.

SPOMIENKA

Žiarila z Teba
láska, dobrotá,
budeš nám chýbať
do konca života.

Dňa 27. 5. 2012 uplynuli
štyri roky od smrti
našho milovaného

IVANA VRBJARA

S láskou spomínajú
manželka Marika a deti s rodinami.

ŽIVOTNÉ CESTY I. POLROK 2012

Vitajte

Ivan Anderko
Terézia Dodáková
Alex Dulák
Sebastián Gilk
Emília Súkeníková
Daniel Tamáš-Žiga
Andrej Znak

Lúčime sa

Július Beňo vo veku 65 rokov
Michal Barila vo veku 67 rokov
Magdaléna Forróová vo veku 66 rokov
Viera Kochjarová vo veku nedožitých
70 rokov
Emília Kochjarová vo veku nedožitých
82 rokov
Ján Haluška vo veku 71 rokov
Miroslav Repák vo veku 60 rokov
Anna Guzáková vo veku 90 rokov
Magdaléna Havlíková vo veku 82 rokov
Štefan Kršňák vo veku 74 rokov
Zuzana Bábellová vo veku nedožitých
73 rokov

-AV-

ZDATNÍ DŮCHODCOVIA Z MURÁŇA

Z činnosti Jednoty dôchodcov na Slovensku Základná organizácia Muráň

Okresná organizácia JDS v Revúcej a mesto Revúca uskutočnilo 9. mája 2012 Okresné športové hry seniorov na ZŠ J.A. Komenského v Revúcej.

Umiestnenie našich súťažiacich

p. Alice Kontúrová beh na 20 m
1. miesto

1. kategória stolný tenis 1. miesto
Ženy do 65. rokov

Mgr. Vladimír Sklenárik stolný tenis
1. miesto

1.kategória kop na bránu 2. miesto
Muži do 65 rokov hod na cieľ 2. miesto
vrh guľou 2. miesto

p. Ján Karaba stolný tenis 3. miesto
1. kategória vrh guľou 3. miesto
Muži do 65 rokov hod na cieľ 3. miesto
kop na bránu 3. miesto

p. Ján Berente kop na bránu 4. miesto
2. kategória vrh guľou 4. miesto
Muži do 70 rokov hod na cieľ 4. miesto

Súťažiaci obdržali diplom a vecné ceny. Srdečne blahoželáme! Do ďalších rokov prajeme veľa zdravia a športového elánu.

Ján Berente
predseda JDS Muráň

Inzercia

■ Kúpim malý rodinný domček v Muráni – v akomkoľvek stave.
Kontakt: 0915/849 615

■ Predám rodinný domček v Muráni, č.d. 25.
Kontakt: 0905/642 166

MURÁNSKE NOVINY, EV3506/09,
Obecné noviny, Vydáva obec Muráň,
Adresa redakcie: OÚ MURÁŇ, č. 329,
Tel: 058/4881029,
e-mail: obec.muran@mail.t-com.sk,
Šéfredaktorka: Mgr. Ružena Svorenová,
Graf. úprava a tlač: HLP Grafik s.r.o., Brezno